

Akt oskarżenia przeciwko Otzma Yehudit

Rasizm, supremacja i apartheid nie są „opiniami”. Faszyzm nie jest „stanowiskiem politycznym”. To przestępstwa – przestępstwa przeciwko godności ludzkiej, przeciwko równości i przeciwko samej ludzkości.

W większości demokracji każdy ruch otwarcie promujący supremację rasową lub religijną jest uważany za przestępczy. Partia nazywająca się „Biała Władza” w Stanach Zjednoczonych czy „Chrześcijańska Władza” w Europie zostałaby zakazana i ścigana. Jednak w Izraelu **Otzma Yehudit („Żydowska Władza”)** – partia, której ideologia jest żydowskim odpowiednikiem takich ruchów – zasiada w rządzie.

Pod przywództwem **Itamara Ben-Gwira**, skazanego podżegacza rasistowskiego, Otzma Yehudit jest współczesnym wcieleniem **kahanizmu**, faszystowskiej ideologii założonej przez rabina Meira Kahane’a, zakazanej za jej rasizm i terroryzm. Dziś to, co kiedyś było zakazane jako terroryzm, zostało znormalizowane w rządzie, bronione przez zachodnich przywódców, którzy w swoich krajach nigdy nie tolerowaliby takiego ruchu.

To nie jest tylko hipokryzja. To współudział.

Od Kach do Otzma Yehudit: Zakazany terroryzm, przemianowany

Rabin **Meir Kahane**, urodzony na Brooklynie, założył **Kach** w 1971 roku po kierowaniu brutalną Ligą Obrony Żydowskiej w USA. Platforma Kach była jednoznaczna:

- Arabowie muszą zostać pozbawieni obywatelstwa i wydaleny z Izraela oraz terytoriów okupowanych.
- Izrael powinien stać się teokracją żydowską rządzoną przez *halachę* (prawo żydowskie).
- Należy ustanowić „Wielki Izrael”, anektując ziemie od Nilu do Eufratu.

Kach wszedł do Knesetu w 1984 roku, zdobywając jeden mandat. Jednak jego obecność wstrząsnęła izraelskim establishmentem politycznym. Kahane otwarcie nawoływał do masowych wysiedleń Arabów, używając języka czystek etnicznych z mównicy parlamentarnej. Potępił demokrację jako słabość, a równość jako zdradę.

Reakcja była szybka. W **1985 roku** Izrael zmienił **Ustawę Zasadniczą: Kneset (Sekcja 7A)**, dodając przepis zakazujący partiom podżegania do rasizmu lub odrzucania Izraela jako państwa demokratycznego. W **1988 roku** Sąd Najwyższy potwierdził tę poprawkę, wykluczając Kach z wyborów, uznając jego program za fundamentalnie rasistowski i niezgodny z demokracją.

Mimo to zwolennicy Kach kontynuowali swoją działalność. W **1994 roku** stało się to, co nieuniknione: jeden z nich, **Baruch Goldstein**, dokonał masakry w Hebronie, mordując 29 Palestyńczyków podczas modlitw w Ramadanie. Zamiast potępić tę zbrodnię, wielu kahanistów chwaliło Goldsteina jako bohatera. Rząd Izraela, pod ogromną presją, zakazał wtedy Kach i jego odłamu Kahane Chai jako **organizacje terrorystyczne**. Stany Zjednoczone, Kanada i inne rządy poszły w ich ślady.

Pod każdym względem kahanizm został uznany za ideologię **rasizmu, terroryzmu i faszyzmu**.

Ale kahanizm nie umarł. Przystosował się. W 2012 roku absolwenci Kach założyli **Otzma Yehudit**, partię, która przedstawia się jako „nowa”, ale kontynuuje tę samą podstawową ideologię: deportację „nielojalnych” Arabów, aneksję palestyńskich ziem bez praw oraz utrwalanie supremacji żydowskiej.

To, co izraelski Sąd Najwyższy kiedyś zakazał jako rasistowskie, a rząd jako terroryzm, teraz znajduje się w centrum władzy.

Ideologia kahanistowska jako przestępstwo

Statut Rzymski Międzynarodowego Trybunału Karnego oraz **Konwencja w sprawie ludobójstwa** jasno stwierdzają: program Otzma Yehudit to nie polityka. To przestępstwo.

1. Apartheid (Statut Rzymski, Art. 7(1)(j))

- Zdefiniowany jako dominacja jednej grupy rasowej nad inną poprzez systematyczną opresję.
- Polityka Otzma Yehudit – podwójne reżimy prawne, ekspansja osiedli, odmowa równości – to apartheid.

2. Przymusowe przesiedlenia (Czwarta Konwencja Genewska, Art. 49)

- Zakazuje wydalania lub przesiedlania ludności pod okupacją.
- Otzma Yehudit otwarcie opowiada się za „przesiedleniem”, czyli wydalaniem Palestyńczyków i „nielojalnych” arabskich obywateli.

3. Prześladowanie (Statut Rzymski, Art. 7(1)(h))

- Poważne pozbawienie praw grupy z powodów rasowych lub etnicznych.
- Program partii zakładający pozbawienie Arabów praw kwalifikuje się jako prześladowanie.

4. Podżeganie do ludobójstwa (Konwencja w sprawie ludobójstwa, Art. III(c))

- Bezpośrednie i publiczne podżeganie do popełnienia ludobójstwa jest karalne, niezależnie od tego, czy ludobójstwo ma miejsce.
- Okrzyki „Śmierć Arabom”, popierane przez liderów partii, dokładnie odpowiadają tej definicji.

Marsz Flagi: Faszyzm na widoku

Coroczny **Marsz Flagi w Jerozolimie** obnaża przestępczość Otzma Yehudit.

Co roku ultranacjonaści maszerują przez dzielnicę muzułmańską Starego Miasta w Jerozolimie, wykrzykując „*Śmierć Arabom*” i „*Niech twoja wieś płonie*”. Atakują palestyńskich kupców, niszczą mienie i terroryzują mieszkańców. Zamiast być powstrzymywani, są chronieni przez eskorty policyjne.

Itamar Ben-Gwir, obecnie minister bezpieczeństwa narodowego, nie jest zewnętrznym podżegaczem. Jest regularnym uczestnikiem. Jego obecność to poparcie – i sygnał, że to podżeganie ma błogosławieństwo państwa.

W **każdej demokracji** taki wydarzenie – wykrzykiwanie śmierci wobec mniejszości – zostałyby zakazane. Uczestnicy zostaliby aresztowani, organizatorzy ścigani za przestępstwa z nienawiści. W Izraelu jest to uświęcone jako patriotyzm.

26 **stycznia 2024 roku Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości** nakazał Izraelowi, jako środek tymczasowy w sprawie *RPA przeciwko Izraelowi*, „*zapobiegać i karać bezpośrednio i publiczne podżeganie do popełnienia ludobójstwa*”. Marsz Flagi jest ucieleśnieniem takiego podżegania. Pozwalając na niego, a co gorsza, uczestnicząc w nim, Izrael otwarcie narusza wiążący nakaz MTS.

Wniosek jest jednoznaczny: przestrzeganie wymaga zakazania Marszu Flagi, kryminalizacji kahanizmu i zdelegalizowania Otzma Yehudit – tak jak Niemcy po 1945 roku były zobowiązane do kryminalizacji nazizmu.

Odpowiedzialność karna Itamara Ben-Gwira

Dossier Ben-Gwira to katalog ekstremizmu:

- Skazany w 2007 roku za **podżeganie do rasizmu i wspieranie organizacji terrorystycznej (Kach)**.
- Groził premierowi Rabinowi w 1995 roku, chwając się w telewizji skradzionym emblematem samochodu Rabina: „*Dostaliśmy się do jego samochodu – dostaniemy się i do niego*”. Kilka tygodni później Rabin został zamordowany.
- Uwielbiał masowego mordercę z Hebronu, Barucha Goldsteina, przez lata trzymając jego portret w domu.
- Prowadził okrzyki „*Śmierć Arabom*” na wiecach.
- Jako minister bezpieczeństwa narodowego nadzoruje policję, która chroni rasistowskie tłumy zamiast je tłumić, jednocześnie zbrojąc osadników i represjonując Palestyńczyków.

Zgodnie z **Statutem Rzymskim** Ben-Gwir mógłby zostać oskarżony przez MTS o:

- **Prześladowanie jako zbrodnię przeciwko ludzkości** (Art. 7(1)(h)).
- **Apartheid** (Art. 7(1)(j)).
- **Bezpośrednie i publiczne podżeganie do ludobójstwa** (Art. 25(3)(e)).

Doniesienia sugerują, że tajne nakazy aresztowania MTS przeciwko izraelskim urzędnikom mogą już istnieć. Ben-Gwir, ze względu na swoją rolę, byłby głównym kandydatem.

Zachodnia hipokryzja: Obrona faszyzmu za granicą, potępienie go w kraju

Największy skandal polega nie tylko na tym, że Otzma Yehudit istnieje, ale że jest tolerowana – a nawet broniona – przez zachodnie rządy.

- Partia „Biała Władza” w Europie zostałaby natychmiast zakazana.
- Marsz wykrzykujący „Śmierć Żydom” zostałby potępiony jako faszyzm i rozpędzony przez policję.
- Politycy uczestniczący zostaliby zhańbieni i wykluczeni z urzędów.

A jednak „Żydowska Władza” jest normalizowana. Zachodni przywódcy, którzy deklarują sprzeciw wobec rasizmu i faszyzmu, nadal zbroją i bronią rządu, w którym znajduje się Otzma Yehudit. Potępiają suprematystów w swoich krajach, a za granicą ich popierają.

Ta hipokryzja ujawnia pustkę ich retoryki o prawach człowieka. Tolerując żydowską supremację, podczas gdy potępiają białą supremację, zachodnie rządy zdradzają uniwersalność praw człowieka.

Wniosek: Wyrok

Fakty są niezaprzeczalne:

- **Otzma Yehudit** jest bezpośrednim spadkobiercą Kach, zakazanego jako rasistowski i terrorystyczny.
- Jego ideologia, **kahanizm**, to faszyzm: suprematystyczny, rasistowski i brutalny.
- Jego polityka stanowi apartheid, przymusowe przesiedlenia, prześladowanie i podleganie do ludobójstwa zgodnie z prawem międzynarodowym.
- **Marsz Flagi w Jerozolimie**, popierany przez jego liderów, to chroniony przez państwo wiec nienawiści, w bezpośrednim naruszeniu wiążącego nakazu MTS z stycznia 2024 roku.
- Jego lider, **Itamar Ben-Gwir**, ponosi indywidualną odpowiedzialność karną i może zostać oskarżony przez MTS.
- Zachodni przywódcy, którzy tolerują i bronią Otzma Yehudit, są współwinni normalizacji faszyzmu.

Precedens jest jasny. Po Norymberdze nazizm został zakazany w Niemczech – nie jako „polityka”, ale jako przestępczy spisek. Ta sama zasada obowiązuje dzisiaj: **kahanizm musi zostać uznany za przestępstwo**. Otzma Yehudit musi zostać wykluczona, zakazana i zapamiętana jako ostrzeżenie, którym jest.

Wyrok: Otzma Yehudit nie jest partią polityczną. To faszystowska organizacja winna propagowania zbrodni przeciwko ludzkości.

Moralny imperatyw: Tolerowanie Otzma Yehudit to zdrada samej ludzkości. Faszyzm w jakiegokolwiek formie – biały, chrześcijański czy żydowski – nie jest opinią. To przestępstwo. I musi być zwalczany, kryminalizowany i pokonany.